

Szczępianie

Jednego dnia dostôł jem ũrządowi bészét, że móm sã stawic do szczępianiô. Donëchczôs jem sã tej-sej z białeczka szczępiôł, a jesz słëchôł z plitë, co jã pò latach wejrowsczë mùzeùm wëdało – ô psach szczępianim. Ale żebë Fôpkã systemòwò szczępiac? Kò to ze sami cekawòscë bë człowiek jachôł...

Wëznaczelë termin na niedzielã reno. W sobôtã jem so dôł prima autôł ùmëc, tec taczim wëczapònym do kaszëbsczë stolëcë to bë czësto sromôta jachac bëto. Do balbiërë jem zazdrzôł, dze ũrżma zalarwionëch lëdzësków żdała – pewno téż mielë jaczë bészét dostónë. Stojimë ze synkã a żdajemë. Jizdebka malinkô. Na jednym stanowiszczu chłopów strzegã, na drëdżim robiã pòrëchë z białkòwsczima óndulacjomã, co òne wiedno wiãcy czepzaniô brëkùjã. W nòrce jesz jedna kòbiëta wnetkã leżała, a drëgò ji mëlã włosë, jakbë doma wòdë a szampónë nie bëto... Czej jedno starszë białcëskò pòdniostò swòjã pòczestną sztërolëtrowã – zasôdł jem kùreszce z ùlgã. Równak mòja ùlga bëła przedwczasnô, bò chùtczészò sedzôczka sobie nen plac „zazychrowã” òstawienim na stótkù taszë. Baro sã zadzëwòwa, czedë jem ji w to gniôzdo wsôdł. Jak kùrzëskò przëskòczãła a jãta gdôkac, że tam je ji tasza. Jem pòzwòlił grzeczno mie spòde mòji tczëwòrtny jã wëszarpnãc, a jesz grzeczni pòdzãkòwôł, że chòcò krótëchno, to równak wëgòdno mie sã na ni sedzało. Jo, to wszãdze mùsi bëc kùltura, a wjedno za przijemnotë je nót pòdzãkòwac! Wëzdrza na stolëmno zdzëwòwónã. Chto wié, czemu? Tec nawetkã nômniësi wszóni wiedzã, że sedzëdła sã do sedzeniô, a nié do wëstawë taszów.

Za niecałé trzë dichë pòlsczich złotëch bët jem dosc flot òbjachóny maszinkã, a jesz broda a wąsk bëtë przëstrzëgłé. Ròd jem kùknãł w zdrzadło, a tej jesz rôz bez òkùlòrë – i widzało mie sã! Białka pòzni gòda, że za jednym mógl miec so dac szpërzëska ògòlëc; czej mają tam wnetkã łózkò do męcò klatów, wierã jidze dze téż szpëre wëcygnãc do òbsłuzeniô. A jesz tam taczë statk zez wiatrama, co w niegò białczë głowã wsòdzajã, a pò tim sã szadé jak kluka z jajów

RÓMK, JAKNO STARSZI
– PIERSZI
BËŁ PCHÓNY.
JEM ŻDÔŁ ZA
JACZIM KRZËKĀ CZË
TRZÔSKĀ – ALE NIÉ;
WËMASZÉROWÔŁ
DZYRSKÒ JAK ŻÔLNÉRZ
A SĀ ŪSMIËWÔŁ PÒD
LARWĀ, JAK WIEDNO.

znëkónô – tam jò bë za diôchła sã nie dôł! A na gwës nié z głowã! Jesz bë mie mòje malinczë ũszka òdklaptë òd te wietrzëszcza...

Przëszła niedzela, co jem jã zaczął òd swięteczny tóaletë, to je òd dëbeltowégò męcò, w całoscë tam, dze miało bëc szprëcowónë. Jesz pòd pòchama jem sã na pòchniãco zrobił, cobë sostra szczępiãcò jaczëgò òbczasszczëpieniowégò szokù nie dosta. Zapakòwôł jem sã we wëpucowónã tojotkã a wpisôł w dżipiesã „szczępianie Fôpczi”. Dali to ju szło, a barzi jachało. Lózymã drogama jem sã zado-stôł na lózy parking. Założił jem larwã, múcã. Wzãł kwit, co gò kòzelë chùtni wëpisac, dokùmentë z òdjimkã bez larwë i... rëgnãł jem do zrëchtowóny

na czas pòszëdła bòlnicë. Chłopiskò zarò wëkło, że jò na szprëcowanië – wskòzało drogã: prosto bez brómã, a tej òstro w lewò. W samym bündinkù lëdzy ju bëto skòpicã. W jedny wiòldzi jizbie sedzelë apart kãsk wërzãsi starëszkòwie. Mie pòczerowelë z kwitã do dochtorczë, co zrobia wëwiòd. Bierzã jò co? Jem jò abò zdrów? A co to za z białkã szczępianië? Je na to abò państwòwò zgòda? (Jem mùszôł òdpis kònkòrdatowégò zdënkù przedłòzëc). Dochtorka dristno gòda do mie per „të” – pewno ta nowò frizura mie tak òdmłozã... Wëznaczelë bùchtã, dze no szczępianië miało bëc. Do ti sami bùchtë szcerowelë, wej, mòjégò sąsòda z „Pòmëranie”. (Wierã pòlsczë państwò òsobno chcało miec załatwionë kaszëbsczich felietonistów...). Rómk, jakno starszi – pierszi bët pchóny. Jem żdôł za jaczim krzëkã czë trzòskã – ale nié; wëmaszërowôł dzyrskò jak żòlnërz a sã ũsmiëwôł pòd larwã, jak wiedno. Tej na mie przëszedł czas. Kòzelë lewë remiã wëmagòlëc i wiãcy bëto nowëch kwitów wëpisywaniô nigle tegò całëgò szczępianiô. Jem nawetkã nie zmerkòł, czej ba ju pò wszëtczim. Jesz më so z Rómkã sedlë a pòkòrbilë ò stòrëch Kaszëbach a tej napiselë nama nowë terminë, na drëdżi szos – i bëto kùnc. Jesz jem so jednegò zażił a ùnuzlòł so przë tim jak górnik w afrikańszë kòpalnie – i rëszil jem pòd dodóm. Doma sòdł jem do pisaniô nëgò felietonu, a pò szczępianim nick mie nie je. Nick... mie... nie...

TÓMK FÓPKA